

[Lindinger.]

lerstol erklære mig som en stor tilhænger af individualismen.

Vi oplevede i begyndelsen af denne debat, og det oplever vi igen i dag, at der er nogle, der ikke rigtig forstår, hvorfor forespørgslen egentlig er stillet, og hvad man egentlig vil opnå med den. Fra centrum-demokraternes side er det – også nu gentaget af hr. Erhard Jakobsen – for at sætte lidt skub i tingene.

Der bliver nævnt forslag, der ikke vil kunne være fuld enighed om alle vegne. Jeg er en meget stor tilhænger af kortere arbejdstid, men jeg er samtidig modstander af tilskudsordninger til erhvervslivet. Jeg føler, at arbejderens og arbejdsgiverens interesser følger hinanden meget nøje i hele denne debat og i hele dette store problem, som vi har. Skal vi forkorte arbejdstiden og kompensere med støtteordninger, så klarer vi ikke valutaunderskuddet. Så skal vi investere i nye produktionsmidler uden at få mere produceret af den grund, og den vej er ikke særlig farbar, den er i hvert fald meget problemfuld.

Der er fra statsministerens side nævnt nogle af de ting, man arbejder på. I den offentlige sektor er der ingen tvivl om at der er meget der er rigtigt i gænge. Der har også været forståelse for, at det under disse forhold er nødvendigt at føre indkomspolitik. Der er måske knap så meget forståelse for at følge indkomspolitikken op med den strammere finanspolitik, som er nødvendig.

Der er fra hr. Knud Jespersens side forleden harceleret en hel del over, som han sagde, at jeg med en mindre ting, som jeg kom frem med, bevægede mig helt nede ved fodpanelet. Jeg har det princip ikke fra denne talerstol at udtale mig nedsættende om nogen som helst, så det bliver ikke noget nedsættende, hr. Knud Jespersen, det bliver bare, at når man udtaler sig om eksport på den måde, at alle lande da ikke kan forøge deres eksport, og i den stil, så er det jo skrupforkert. Det er helt forkert. Eftersom jeg nu skal til at give karakterer igen på handelshøjskolen ved de afsluttende eksamener i udenrigshandel, derunder eksport – det har jeg nu gjort i 19 år – så kan jeg da sige, at jeg da ikke ville have kunnet give hr. Knud Jespersen en karakter, der kom op over kælderhøjde. Det er ikke den måde, man klarer disse problemer på. Det skal være seriøst, og det har jeg da absolut tillid til at det kan blive hen ad vejen.

Det er mit håb – og jeg kunne også høre det gentaget i en udsendelse i går aftes i fjernsynet – som jeg indledte med herfra, at der kan blive tale om en fastere kurs, så vi ikke skal siksakke igennem alle disse problemer, der kræver megen indsigt og megen dygtighed for at blive løst. Der skal helt nye ting til, og jeg har tidligere nævnt nogle af de ting, som jeg mener der skal til. Derfor bør der findes en fastere samarbejdsaftale i dette ting, hvis ikke man kan finde ud af at lave en flertalsregering, der kan køre skuden Danmark igennem alle disse problemer, for ellers vil de dukke op hen ad vejen, og vi får ikke en god sommer.

Det er mit håb, at statsministeren vil skrive sig nogle af disse ting bag øret.

Nauerby (FP):

Fremskridtspartiets ordfører i denne sag i torsdags, hr. Lawaetz, kan ikke være til stede i dag. Han konkluderede i sit indlæg i torsdags, at det ikke var nedsættelse af arbejdstiden, deltid og førtidspensionering, der kunne afskaffe arbejdsløsheden. Tværtimod ville vi med alle disse forslag gøre os endnu mindre konkurrencedygtige over for udlandet, så der på længere sigt ville blive endnu flere arbejdsløse. Alle taler om nedsættelse af omkostningsniveauet, men hvor er de positive forslag? Ikke engang hr. Lindinger fra CD, der, før hr. Lindinger kom herind i folketinget, sagde, at hans mål i folketinget var at afskaffe arbejdsløsheden, har haft nogen som helst positive løsningsmodeller til at rette op på arbejdsløsheden. Det havde på den baggrund været ønskeligt, om hr. Lindinger, der har rejst forespørgslen, var kommet med nogle konstruktive forslag om, hvordan vi skulle nedbringe arbejdsløsheden i den ulykkelige situation, de arbejdsløse står i. Det er trist at konstatere, at en lang forhandling om vort allerstørste problem, arbejdsløsheden, stort set intet resultat fører til.

Jeg kan dog med glæde konstatere, at statsministeren er enig med fremskridtspartiet i, at en egentlig bekæmpelse af arbejdsløsheden i virkeligheden kun kan ske gennem forøgelse af produktionen og ved beskæftigelse i de positive erhvervsområder. At det så ikke er de løsninger, statsministeren fremmer igennem regeringens politik, det er noget andet.

Vi havde sidste år et meget stort handelsbalanceunderskud i forhold til udlandet. Lad os foreløbig lave en produktion til at dække dette underskud med! Det ville give arbejde til